

Instituut voor natuureducatie
en duurzaamheid

IVN'er van de maand december: Jannie Klein Lebbink

Iedere maand wordt er op onze website een IVN'er van de afdeling De Oude IJsselstreek in de spotlights gezet. Aan deze IVN'er worden zeven vragen gesteld, zodat de lezer een idee krijgt wat hem/haar bezighoudt en hoe leuk het is om bij onze vereniging te horen.

Deze maand, december 2013, zeven vragen aan Jannie Klein Lebbink.

1. Binnen welke werkgroep van IVN ben je actief?

In de Werkgroep Cursussen, daarnaast als gids in de regio waar ik woon, dat is de regiowerkgroep Graafschap. Ook maak ik deel uit van de Zoogdierwerkgroep en nu -voor mij tijdelijk- de werkgroep PR en Communicatie. Daarvan zag en zie ik de meerwaarde voor onze afdeling. Dus daaraan wilde ik graag meewerken om die te realiseren.

2. Sinds wanneer ben je lid van IVN?

Vanaf 1987. Ik volgde toen de Groencursus, de voorloper van onze huidige Natuurscursus. Het jaar daarop begon ik aan de Natuurgidsenscursus, daarvan heb ik nog geen moment spijt gehad.

3. Wat vind je het leukst om te doen bij IVN en waarom?

Het allerleukste binnen het IVN is het meemaken van de Natuurgidsenscursus. Samen, cursisten en team, beginnen aan een klus die we samen tot een goed einde hopen te brengen. Als team zetten wij ons in om het 'IVN-familiegevoel' over te brengen en we hopen dat we tegen het eind van de cursus de cursisten hebben opgeleid tot IVN'ers die in een van de werkgroepen hun plek vinden en zich verder kunnen ontwikkelen. Van elkaar en met elkaar leren in de praktijk dat werkt het leukst.

En een voordeel van onze grote afdeling is dat er veel verschillende werkgroepen zijn.

4. Gids jij zelf en kun je een leuke anekdote hierover vertellen?

Ik ben al begonnen met gidsen tijdens de Natuurgidsenscursus. Zo ook die keer in de Slangenburg, een aangevraagde wandeling van de technische school, allemaal jongens 14 à 15 jaar. Nadat ik mij had voorgesteld en uitgelegd had wat we gingen doen zei ik: 'als je onderweg vragen hebt stel ze gerust, wie weet heb ik een antwoord. Eén vinger ging omhoog en met een stalen gezicht: "Hoe lang gaat dit gedoe duren?"

5. Je hebt de Natuurgidsenscursus gevolgd. Dat is een intensieve periode. Wat is je het meest bijgebleven?

Ik dacht mijn omgeving redelijk goed te kennen, toch kwam ik nog op plekken waar ik nog nooit was geweest. Het motto van een van de teamleden van toen, Rinnert West, was: Gidsenscursus:

je hoort nog eens wat
je ziet nog een wat
en je komt nog eens ergens

Nou dat klopte wel, nog steeds trouwens.

Verder was het veel schrijfwerk en het dagboek bijhouden zat er ook al in. Daarvoor heb ik op de eerste zondag in januari tijdens een wandeling alle bloeiende planten geteld die we konden ontdekken, het waren er 18.

De cursus begon in september, het wachten was op de 'nieuwe cursusmappen uit Amsterdam'. Die kwamen dik in het nieuwe jaar, in mijn herinnering tegen Pasen. De inhoud was eigenlijk niet om aan te zien, heel donkere afbeeldingen op grijs 'natuur'papier en daarbij een grote envelop met errata. Er zaten wel leuke lessen in over slakken, gallen en paddenstoelen. Verder was het veel schrijfwerk.

6. Wat zou je binnen IVN veranderd willen zien?

Eigenlijk hoeft er voor mij niet veel te veranderen, zeker nu Montferland er weer bij komt. Wat ik soms wel eens jammer vindt is dat sommige werkgroepen zich geen echt onderdeel voelen van de afdeling, maar misschien vergis ik me.

Een wens heb ik wel: dat er een Sporenwerkgroep komt die zich bezig houdt met paddenstoelen, varens en mossen. Die kan ik natuurlijk zelf proberen op te zetten. Het begint al in de vorm van een microscoop, nu de tijd nog.

7. Welke IVN'er zou je graag de volgende keer in deze rubriek willen zien en welke vraag zou je hem willen stellen?

Herman Obbink, als nieuwkomer binnen onze afdeling en dan gelijk op de stoel van de voorzitter gaan zitten. Hoe heb je dat ervaren?

IVN werkt aan een duurzame samenleving. Wij zijn ervan overtuigd dat we door mensen zelf in aanraking te brengen met de natuur, zij zich pas écht bewust worden van de waarde ervan. Daarom laten wij jong en oud de natuur van dichtbij beleven.